

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **R. O. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. apríla 2008 v Bratislave sťažnosť obhajcu JUDr. L. K. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 18. marca 2008, sp. zn. PK 1T/14/2007, a rozhodol

takto:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obhajcu JUDr. L. K. **sa zamietá.**

O d ô v o d n e n i e :

Na Špeciálnom súde v Pezinku je na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 27. apríla 2007 vedená pod sp. zn. PK-1T/14/07, trestná vec proti R. O. a spol., obžalovanému pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné trestné činy.

Napadnutým uznesením Špeciálny súd v Pezinku rozhodol tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. senát Špeciálneho súdu zložený z predsedu JUDr. Igora Kráľika

a členov senátu JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteja, nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v prerokúvanej veci.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že k cenzurovaniu listu obhajcu JUDr. L. K. pre obžalovaného R. O. tak, ako to namietal obhajca, Špeciálnym súdom nedošlo. Z týchto dôvodov, keď senát iné dôvody pre vylúčenie senátu Špeciálneho súdu v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. nezistil, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Obhajca JUDr. L. K. podal proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podľa § 187 ods. 1 Tr. por. sťažnosť, ktorú však nijako neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti proti napadnutému uzneseniu preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku, avšak pochybenie Špeciálneho súdu nezistil.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Uplatnenie inštitútu vylúčenia niektorého orgánu činného v trestnom konaní podľa § 31 ods. 1 Tr. por., o ktorý oprel obhajca JUDr. L. K. svoju námietku zaujatosti, prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom preukázaná.

Omylom označený list obhajcu klientovi pečiatkou „Cenzurované“, ktorá bola

ihneď po zistení omylu prečiarknutá a cenzúra nebola realizovaná, nemôže byť v zásade bez ďalšieho podkladom pre výrok o zaujatosti konkrétneho sudcu alebo sudcov, či už pre jeho pomer k veci alebo k osobám účastným na trestnom konaní, ktorý sa priamo týka úkon trestného konania.

Pokiaľ Špeciálny súd ako súd prvého stupňa a potom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti nezistili existenciu konkrétnych osobných vzťahov – pomerov jednotlivých sudcov senátu konajúceho v predmetnej veci, či už k nej samej napríklad tým, že by niektorý zo sudcov bol trestnou vecou dotknutý, že by vystupoval a viedol pojednávanie s osobnou zaujatosťou svedčiacou o narušení jeho spôsobilosti, viesť konanie objektívne a nestranne, nemožno rozhodnúť o vylúčení konkrétneho sudcu alebo sudcov. Omylom odtlačená pečiatka „Cenzurované“ bez toho, aby skutočne došlo k prečítaniu listu obhajcu klientovi, nemôže bez zistenia pomeru sudcu k veci alebo k osobe viesť k záveru o jeho zaujatosti. I v prípade otvorenia takého listu omylom a jeho opätovného uzatvorenia po zistení, že list nemôže podliehať cenzúre, pretože ide o list obhajcu, by ešte bez iných skutočností nemohol zakladať zaujatosť konkrétneho sudcu alebo inej osoby, ktorá by taký list otvorila.

Podľa konštantnej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napríklad spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým na to povolaný orgán činný v trestnom konaní hodnotil vykonané dôkazy, ani vyslovenie právneho názoru pri meritórnom posudzovaní veci, či pri posudzovaní konkrétnych skutočností, o ktoré sa opiera výrok o vzatí do väzby, ponechaní obvinených vo väzbe alebo o predĺžení lehoty trvania väzby.

Pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1

Tr. por. sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti a nestrannosti. Takýto vzťah môže spočívať napríklad v príbuzenskom a rodinnom pomere, v priateľstve alebo v nepriateľstve medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. a pod.

Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy iba vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná. Dôvodom pre pochybnosti o jej nestrannosti a nezaujatosti je totiž sama existencia jej pomeru "k veci" alebo "k osobám", ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne ich zástupcom, splnomocnencom alebo obhajcom.

Pochybenie alebo pochybenia, ktoré zjavne nie sú spôsobené napríklad už uvedeným vzťahom k osobám alebo k prejednáwanej veci tak, ako tomu bolo v tomto prípade mylného odtlačenia pečiatky „cenzurované“, pri veľkom množstve preberanej a kontrolovanej korešpondencie, a to nielen v tejto konkrétnej trestnej veci, nesvedčí, bez zistenia zjavného pomeru konkrétnej osoby, o zaujatosti predsedu a členov senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. apríla 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: sudca JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia:

